ECLI:LV:RIRT:2026:0211.C33340625.3.S

Lieta Nr. C33340625, Nr. C-0912-26/14

Rīgas rajona tiesa

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2026. gada 11. februārī

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese Inga Jaunzeme,

rakstveida procesā izskatīja civillietu Swedbank P&C Insurance AS prasībā vienkāršotās procedūras lietā pret /Persona A/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] Prasītāja Swedbank P&C Insurance AS cēlusi tiesā prasību vienkāršotās procedūras lietā pret atbildētāju /Persona A/ par parāda piedziņu.

[2] Prasības pieteikumā norādīti šādi argumenti.

/Apdzīvota vieta A/ /Datums A/ ap plkst. 2.15 pa ceļu iepretī mājai /Nosaukums A/ nezināms vadītājs vadīja atbildētājam piederošo transportlīdzekli*/Transportlīdzeklis A/*, ar valsts reģistrācijas Nr. /Reģistrācijas numurs A/. Vadītājs neizvēlējās atbilstošu ātrumu, kā rezultātā nobrauca no ceļa un iebrauca grāvī pēc kā, atstāja negadījuma vietu. Ceļu satiksmes negadījumā cieta transportlīdzekļa pasažiere /Persona B/. Atbildētāja transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskā atbildība bija apdrošināta pie prasītājas un bija spēkā no 2020. gada 14. aprīļa plkst. 00.00 līdz 2020. gada 13. jūlijam.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes 2020. gada 9. jūlija lēmumu Nr. /Numurs A/ administratīvajā lietā konstatēts, ka atbildētājs nav sniedzis ziņas par transportlīdzekļa tiesisko lietotāju, kurš ceļu satiksmes negadījuma brīdī vadījis transportlīdzekli. Tādēļ uzsākts administratīvā pārkāpuma process, kurā atbildētājs atzīts par atbildīgu ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanā. Prasītāja 2025. gada 10. februārī nosūtīja atbildētājam pieprasījumu par ziņu sniegšanu. Atbildētājs atbildi nav sniedzis. Saskaņā ar valsts akciju sabiedrības "Ceļu satiksmes drošības direkcija" izsniegto izziņu ceļu satiksmes negadījuma brīdī transportlīdzeklim nebija tehniskās apskates, tādējādi piedalīties ceļu satiksmē bija aizliegts.

Nacionālais veselības dienests 2023. gada 28. martā vērsās pie prasītājas ar prasību par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu sakarā ar ceļu satiksmes negadījuma rezultātā cietušās veselībai nodarīto kaitējumu par kopējiem izdevumiem 2 202,02 *euro*. Prasītāja 2024. gada 11. septembrī nosūtīja atbildētājam pretenziju, ar lūgumu atlīdzināt zaudējumus, kas netika atlīdzināti.

Prasītāja lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja zaudējumus 2 202,20 *euro*, valsts nodevu 322,73 *euro*, tiesāšanās izdevumus, kādi būs uz sprieduma taisīšanas brīdi un atzīt prasītājas tiesības saņemt likumiskos sešus procentus no piedzītās prasības summas par laika periodu no sprieduma spēkā stāšanas brīža līdz sprieduma pilnīgai izpildei.

[3] Tiesā 2025. gada 2. aprīlī un 14. maijā saņemtajos atbildētāja paskaidrojumos prasība netiek atzīta par pamatotu. Paskaidrojumi, kas pēc tā satura ir identiski, pamatoti ar šādiem argumentiem.

[3.1] Atbilstoši Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātas apdrošināšanas likuma (turpmāk - OCTA likums) institūtam, apdrošināšanas kompānija tiesīga izmantot regresa prasību pret zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieku tikai normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos. No prasības pieteikuma nav iespējams konstatēt uz kāda pamata prasītāja izmanto savas tiesības vērsties pret atbildētāju ar regresa prasību.

Prasība pamatota ar OCTA likuma 41. panta pirmās daļas 2. punkta "b", "c" un "d" apakšpunktu. Taču ne prasībā, ne lietas materiālos nav norādes un pierādījumi, ka ir konstatēts OCTA likuma 41. panta pirmās daļas 2. punkta "c" apakšpunktā paredzētais pārkāpums. Nav argumentēts un iesniegti pierādījumi, ka ceļu satiksmes negadījuma cēlonis bija transportlīdzekļa tehniskais stāvoklis.

[3.2] Prasība pamatota ar OCTA likuma 41. panta pirmās daļas 2. punkta "b" apakšpunktu, ka atbildētājs nav sniedzis atbildi uz 2025. gada 10. februāra pieprasījumu par ceļu satiksmes negadījuma apstākļiem.

No valsts akciju sabiedrības "Latvijas Pasts" sūtījuma izsekošanas izriet, ka pieprasījumu, ierakstītā sūtījumā prasītāja nosūtījusi atbildētājam 2025. gada 10. februārī plkst. 14.34, ar lūgumu piecu darba dienu laikā pēc tā saņemšanas iesniegt pieprasījumā minētos dokumentus. Sūtījums atbildētājam piegādāts 2025. gada 25. februārī plkst. 13.13. Tādējādi, atbildētājam bija jāiesniedz dokumenti un informācija līdz 2024. gada 4. februārim, bet jau 2025. gada 24. janvārī prasītāja sagatavoja prasības pieteikumu, tādējādi, liedzot atbildētājam pieprasījumā noteiktajā termiņā un kārtībā izpildīt pieprasījumā lūgto. Līdz ar to, atbildētājs nav pieļāvis OCTA likuma 41. panta pirmās daļas 2. punkta "b" apakšpunktā minēto pārkāpumu.

[3.3] Nav pamatots prasītājas arguments, ka ar Valsts policijas 2020. gada 9. jūlija lēmumu Nr. /Numurs A/ atbildētājs atzīts par atbildīgu ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanā. Saskaņā ar lēmumu atbildētājs tika atzīts par pie atbildības saucamās personas un sodīts par Ceļu satiksmes likuma 51. panta astotās daļas nosacījumu neievērošanu. Fakts pēc būtības neatbilst patiesībai, jo 2020. gada 9. jūlija paskaidrojumos ir sniedzis informāciju, ka transportlīdzekli vadījis vīrietis vārdā /Persona C/, kura personas dati atbildētājam nav zināmi. Tādējādi, atbildētājs nebija spējīgs sniegt minētās ziņas Valsts policijas darbiniekam. OCTA likuma 41. panta pirmās daļas 2. punkta "b" apakšpunktā noteikts, ka regresa prasību var vērst, ja atbildētājs nav sniedzis pieprasītas ziņas tieši prasītājai nevis Valsts policijai.

[3.4] Lietas materiālos nav atrodami dokumenti vai informācija, kas pierāda prasībā norādīto zaudējumu apmēru, proti, par dažādām manipulācijām, kas veiktas /Ārstniecības iestāde A/ laikā no 2020. gada 21. jūnija līdz 22. jūnijam - 938,08*euro* un no 2020. gada 27. jūnija līdz 28. jūnijam - 938,08 *euro*. Ņemot vērā, ka par dažādām manipulācijām ir vienādas summas un pēc atbildētāja rīcībā esošās informācijas, cietusī, kas ir atbildētāja laulātā, ir saņēmusi nepieciešamo neatliekamo medicīnisko palīdzību laikā no 2020. gada 21. jūnija līdz 22. jūnijam, rodas šaubas par sniegto ārstēšanas pakalpojumu pamatotību laikā no 2020. gada 27. jūnija līdz 28. jūnijam.

[4] Tiesā 2025. gada 20. augustā saņemta prasītājas atsauksme, kas pamatota ar šādiem argumentiem.

No Valsts policijas 2020. gada 9. jūlija lēmuma Nr. /Numurs A/ izriet, ka atbildētājs nav sniedzis policijas darbiniekiem ziņas par transportlīdzekļa tiesisko lietotāju un personu, kura vadīja transporta līdzekli un izraisīja ceļu satiksmes negadījumu. Papildus tam, 2025. gada 10. februārī prasītāja nosūtīja atbildētājam informācijas pieprasījumu, uz kuru atbilde nav sniegta. Par atbildētāja norādīto vīrieti /Persona C/, kurš vadījis transportlīdzekli, nemaina faktu, ka transportlīdzekļa vadītājs ceļu satiksmes negadījuma brīdī notikuma vietu pameta, neziņojot par to policijai. No Valsts policijas materiāliem izriet, ka atbildētājs labprātīgi iedeva nezināmai personai savu transportlīdzekli, nepārliecinoties par personas tiesībām to vadīt, nenoskaidrojot personas datus. Tāpat, transportlīdzeklim nebija tehniskās apskates līdz ar ko, tam bija aizliegts piedalīties ceļu satiksmē.

Atbilstoši Paziņojuma likuma 8. panta trešajai daļai, uzskatāms, ka ierakstīts pasta sūtījums paziņots septītajā dienā pēc tā nodošanas pastā. Pieprasījums pastā nodots 2025. gada 10. februārī līdz ar to, atbildētājam līdz 2025. gada 24. februārim bija laiks sniegt atbildi. Atbildētājs nav sniedzis informāciju par apstākļiem, kādēļ pasta

sūtījums netika izņemts ātrāk par 2025. gada 25. februāri, jo sūtījums /Apdzīvota vieta B/ pasta nodaļā saņemts jau 2025. gada 12. februārī un 17. februārī atbildētājam nosūtīts atkārtots aicinājums. Kā arī, atbildētājs jau 2024. gada 11. septembrī tika informēts par radītajiem zaudējumiem.

Neatkarīgi no tā, vai transportlīdzekļa tehniskais stāvoklis bija vai nebija par ceļu satiksmes negadījuma cēloni, saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 18. panta pirmās daļas 2. punktu ar transportlīdzeklim aizliegts piedalīties ceļu satiksmē, kā arī, iebraukt Latvijā, ja nav saņemta atļauja piedalīties ceļu satiksmē.

Prasības pieteikumam pievienots Nacionālā veselības dienesta pieprasījums par zaudējumu atlīdzināšanu regresa kārtībā, kā arī, pieprasījumam pievienoti sniegto pakalpojumu pamatojošie dokumenti ar atšifrējumiem, tai skaitā, apraksti par sniegto medicīnisko palīdzību 2020. gada 21. un 27. jūnijā. Aprakstos redzams, ka minētajos datumos sniegti dažādi pakalpojumi un veiktas dažādas manipulācijas. Līdz ar to, neatbilst patiesībai atbildētāja apgalvojums, ka Nacionālais veselības dienests ir pieprasījis no prasītājas izdevumu atlīdzināšanu divkāršā apmērā. Ja atbildētājam rodas šaubas par izdevumu pamatotību, viņam ir tiesības pieprasīt un saņemt paskaidrojumus no cietušās personas, kā arī, no Nacionālā veselības dienesta.

Motīvu daļa

[5] Pārbaudījusi un izvērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

[6] Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokols Nr. /Numurs B/ apliecina par /Apdzīvota vieta A/ /Datums A/ ap plkst. 2.15 pie mājas /Adrese A/ notikušu ceļu satiksmes negadījumu ar atbildētājam piederošo transportlīdzekli*/Transportlīdzeklis A/*, valsts reģistrācijas Nr. /Reģistrācijas numurs A/, kas nobraucot no ceļa brauktuves apgāzās, kā rezultātā bija divi cietušie. Uz ceļu satiksmes negadījuma brīdi transportlīdzeklim bija spēkā esoša Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas polise Nr. /Numurs C/ uz laiku no 2020. gada 14. aprīļa plkst. 00.00 līdz 2020. gada 13. jūlijam (Tiesu informācijas sistēmas dokumentu sadaļā lietvedībā pievienotie dokumenti ar kārtas Nr. 4.-5.).

[7] Prasītāja cēlusi tiesā regresa prasību, pamatojoties uz Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma (turpmāk - OCTA likums) 41. panta pirmās daļas 2. punkta “b”, “c” un “d” apakšpunktu. Atbildētāja ieskatā, regresa prasības celšanai neatbilst neviens no minētā likuma panta apakšpunktos noteiktajiem kritērijiem. Līdz ar to, lietā jānoskaidro, vai ir iestājušies kritēriji regresa prasībai pret atbildētāju.

Saskaņā ar Civillikuma 3. pantu, katra civīltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies. Neskartas paliek jau iegūtās tiesības.

[7.1] OCTA likuma (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2021. gada 11. janvārim) 18. panta pirmā daļa noteic, ka iestājoties apdrošināšanas gadījumam, apdrošinātājs, kurš apdrošinājis zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesisko atbildību, vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs, ja apdrošināšanas atlīdzība izmaksājama no Garantijas fonda, saskaņā ar apdrošinātāja atbildības limitu atlīdzina šajā likumā noteiktajā kārtībā novērtētos zaudējumus, kas ceļu satiksmes negadījumā nodarīti trešajai personai.

Šā likuma 41. panta pirmās daļas 2. punkta “b”, “c” un “d” apakšpunkti noteic, ka apdrošinātājs ir tiesīgs iesniegt regresa prasību pret ceļu satiksmes negadījumā zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieku [..], ja tas atbilstoši šā likuma 36. panta trešās daļas 2. punktam pēc apdrošinātāja pieprasījuma nav sniedzis informāciju par ceļu satiksmes negadījuma apstākļiem, nav iesniedzis aizpildītu saskaņoto paziņojumu, nav sniedzis informāciju par transportlīdzekļa vadītāju vai transportlīdzekļa tiesīgo lietotāju, lai apdrošinātājs varētu pārliecināties par ceļu satiksmes negadījuma apstākļiem, kad tam ir pamatotas šaubas par ceļu satiksmes negadījuma apstākļiem; konstatēts kāds no šā panta pirmās daļas 1. punkta “a”, “b” vai “c” apakšpunktā minētajiem gadījumiem. Regresa prasību iespējams iesniegt tikai tad, ja ceļu satiksmes negadījumā zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieks [..] pieļāvis transportlīdzekļa vadīšanu šā panta pirmās daļas 1. punkta “a” vai “b” apakšpunktā minētajā gadījumā vai pieļāvis ceļu satiksmes negadījuma vietas atstāšanu šā panta pirmās daļas 1. punkta “c” apakšpunktā minētajā gadījumā un ja zaudējumu piedziņa no transportlīdzekļa vadītāja nav iespējama; transportlīdzeklim nav noteiktajā

kārtībā izdarīta valsts tehniskā apskate un ceļu satiksmes negadījumā nodarītajam zaudējumam ir cēlonisks sakars ar transportlīdzekļa tehnisko stāvokli.

Atbilstoši Ceļu satiksmes likuma (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2020. gada 30. jūnijam) 1. panta 24. punktam, transportlīdzekļa īpašnieks ir fiziskā persona, kurai pieder transportlīdzeklis.

Ceļu satiksmes likuma 20. panta pirmajā, otrajā, trešajā un piektajā daļā noteikti transportlīdzekļa īpašnieka pienākumi darīt visu nepieciešamo, lai ceļu satiksmē netiktu izmantoti viņa lietošanā esošie transportlīdzekļi, kuriem nav dota atļauja piedalīties ceļu satiksmē. Liegt to vadīt personai, kura atrodas alkoholisko dzērienu, narkotisko, psihotoksisko vai citu apreibinošo vielu ietekmē vai nav atbilstošas kategorijas transportlīdzekļu vadīšanas tiesības. Tāpat, ir pienākums pēc Valsts policijas pieprasījuma sniegt ziņas par personu, kura vadīja vai bija tiesīga lietot transportlīdzekli, ja pārkāpuma konstatēšanas brīdī transportlīdzekļa vadītājs nav noskaidrots.

[7.2] No atbildētāja 2020. gada 9. jūlija Valsts policijai sniegtajiem paskaidrojumiem izriet, ka /Datums B/ ar cietušo /Persona B/ un /Persona D/ atpūtās un makšķerēja pie Gaujas upes. Netālu no viņiem atpūtās cita kompānija. Pie atbildētāja pienācis puisis vārdā /Persona C/ un sāka runāties pēc kā, palūdza pavizināties ar atbildētāja motorolleri. Atbildētājs atļāvis un /Persona C/ aizbraucis kopā ar /Persona B/. Tā kā personas ilgi neatgriezās, kopā ar /Persona D/ uz viņa motocikla devās meklēt. Pēc kāda laika pamanījuši viņus grāvī. Neatliekamā medicīniskā palīdzība aizveda /Persona B/, bet /Persona D/ aizbrauca pēc transportlīdzekļa ar piekabi, lai paņemtu motorolleri. Atbildētājs nezina kur palika /Persona C/, viņa personas datus. Apliecināja, ka ir brīdināts par atbildību kā motorollera īpašnieks (Tiesu informācijas sistēmas dokumentu sadaļā lietvedībā pievienotie dokumenti ar kārtas Nr. 37.).

No Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes 2020. gada 9. jūlija lēmuma Nr. /Numurs A/ izriet, ka Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes /Struktūrvienība A/ inspektors /Persona E/ konstatējis, ka atbildētājs nesniedza ziņas par transportlīdzekļa tiesisko lietotāju, kurš /Datums A/, plkst. 2.15 vadīja transportlīdzekli, kurš nepareiza ātruma izvēles rezultātā netika galā ar motocikla vadību, nobrauca no ceļa braucamās daļas un iebrauca grāvī pēc kā, pārkāpjot noteikto kārtību atstāja negadījuma vietu. Negadījuma rezultātā miesas bojājumus guva motocikla pasažiere /Persona B/. Atbildētājs atzīts par pie atbildības saucamo personu saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 51. panta astotajā daļā noteikto noteikumu pārkāpumu (Tiesu informācijas sistēmas dokumentu sadaļā lietvedībā pievienotie dokumenti ar kārtas Nr. 6.). Ja atbildētājs nepiekrita Valsts policijas lēmumā konstatētajam, pēdējais bija tiesīgs desmit darba dienu laikā lēmumu pārsūdzēt. Lietā nav iesniegti pierādījumi, ka lēmums būtu atcelts vai spēkā neesošs. Turklāt, 2020. gada 9. jūlija paskaidrojumos parakstījies, ka ir brīdināts par atbildību un sekām.

[7.3] Transportlīdzeklis ir paaugstinātas bīstamības avots, un tā īpašniekam valsts var noteikt sevišķus pienākumus un paredzēt sodu par šo pienākumu nepildīšanu (*Satversmes tiesas 2013. gada 24. oktobra sprieduma lietā Nr. 2012-23-01 13.2. punkts*). Sistēmiski interpretējot Ceļu satiksmes likuma 20. panta tiesību normas kopā ar Administratīvā atbildības likuma 162. un 163. pantu, secināms, ka transportlīdzekļa īpašniekam (valdītājam, turētājam) ir pienākums sekot līdzi tam, kura persona lieto viņa transportlīdzekli. Ceļu satiksmes likums neuzliek par pienākumu glabāt pierādījumus par to, kurai personai lietošanā nodots transportlīdzeklis. Tādējādi likums atstāj paša transportlīdzekļa īpašnieka (valdītāja, turētāja) ziņā izlemt, kāda veida un kādas formas pierādījumus viņš vēlas vai nevēlas glabāt, apzinoties tāda fakta iespējamību, ka 1) ar transportlīdzekli var tikt izdarīti ceļu satiksmes likuma pārkāpumi un 2) tas var tikt iesaistīts ceļu satiksmes negadījumā. Tas nozīmē, ja transportlīdzekļa īpašnieka rīcībā nav nekādu pierādījumu, tad viņa atbildību atspēkot nav iespējams, ja vien transportlīdzekļa vadītājs pats neatzīst faktu, ka ir vadījis transportlīdzekli pārkāpuma izdarīšanas laikā (*Administratīvo pārkāpumu tiesības: Administratīvās atbildības likuma skaidrojumi/Aut. kol. I. Andruškina, S. Armagana, M. Badovskis, G. Bērziņš u. c. Rīga. Tiesu namu aģentūra, 2020, 433. lp.*). No minētā izriet, ka tieši transportlīdzekļa īpašniekam jāizvērtē un tā ir viņa atbildība, kuras personas lietošanā tiek nodots transportlīdzeklis un, kādus pierādījumus glabāt par personu kam tas nodots, jo īpaši tādēļ, ka transportlīdzeklis ir paaugstinātas bīstamības avots.

[7.4] Nav izšķirošas nozīmes apstāklim, ka prasītājas 2025. gada 10. februāra pieprasījumu par ceļu satiksmes negadījuma apstākļiem atbildētājs saņēmis 2025. gada 25. februārī, jo atbilstoši OCTA likuma 36. panta trešās daļas 1. punktam, ja transportlīdzekļa vadītājs nav paziņojis par apdrošināšanas gadījuma iestāšanos, transportlīdzekļa īpašniekam [..], kurš nav bijis ceļu satiksmes negadījumā iesaistītā transportlīdzekļa vadītājs, ir

pienākums, paziņot par apdrošināšanas gadījuma iestāšanos atbilstoši šā panta otrajai daļai, ja tā rīcībā ir informācija par ceļu satiksmes negadījumu.

Ja atbildētājs būtu izpildījis likumā noteikto pienākumu un ziņojis prasītājai par notikušo ceļu satiksmes negadījumu un tā apstākļiem, tad tādā veidā būtu sevi pasargājis no iespējamas regresa prasības, jo atbilstoši OCTA likuma 31. panta pirmajai daļai, apdrošinātāji, kas ir apdrošinājuši ceļu satiksmes negadījumos iesaistīto transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesisko atbildību, [..], ņemot vērā ceļu satiksmes negadījuma apstākļus, izvērtē un nosaka katras ceļu satiksmes negadījumā iesaistītās personas atbildību par nodarītajiem zaudējumiem.

Lietā nav pierādījumu tam, ka atbildētājs būtu informējis prasītāju par /Datums A/ notikušo ceļu satiksmes negadījumu, tā apstākļiem. No prasītājas 2025. gada 10. februāra paziņojuma /Numurs D/ izmaksu lietā Nr. /Numurs E/ secināms, ka prasītāja tikai /Datums C/ ir saņēmusi paziņojumu par ceļu satiksmes negadījumu, proti, pēc diviem gadiem un deviņiem mēnešiem (Tiesu informācijas sistēmas dokumentu sadaļā lietvedībā pievienotie dokumenti ar kārtas Nr. 7.). Turklāt, prasītāja jau 2024. gada 11. septembrī nosūtīja atbildētājam pretenziju Nr. /Numurs F/ izmaksu lietā Nr. /Numurs E/ par zaudējuma atlīdzināšanu regresa kārtībā (Tiesu informācijas sistēmas dokumentu sadaļā lietvedībā pievienotie dokumenti ar kārtas Nr. 12.). Atbildētājs nav iesniedzis lietā pierādījumus, ka kopš ceļu satiksmes negadījuma dienas būtu jebkādā veidā sazinājies un risinājis radušos situāciju. Prasītājas pretenzijā norādīts, ka neskaidrību un jautājumu gadījumā, kā arī, lai vienotos par zaudējumu atlīdzināšanas kārtību, vai iepazīties ar atbildību un zaudējumu apmēru pamatojošiem dokumentiem, var sazināties uz pretenzijā norādītajiem kontaktiem. Tāpat, lietā nav iesniegti pierādījumi tam, ka atbildētājs būtu sniedzis atbildi uz prasītājas 2025. gada 10. februāra pieprasījumu. Prasības pieteikums tiesai sagatavots 2025. gada 24. februārī un tiesā iesniegts 2025. gada 25. februārī, līdz ar to, atbildētāja atsauce par prasības sagatavošanu 2025. gada 24. janvārī ir kļūdaina. Prasības pieteikums sagatavots un iesniegts tiesā pēc 2025. gada 10. februāra pieprasījuma nosūtīšanas, dodot laiku atbildētājam iesniegt prasītājai nepieciešamo informāciju. Paskaidrojumos atbildētājs nav norādījis uz objektīvi pastāvošiem apstākļiem, kāpēc saņēmis sūtījumu tikai 2025. gada 25. februārī, nevis ātrāk, jo no valsts akciju sabiedrības “Latvijas Pasts” sūtījuma izsekošanas, redzams, ka 2025. gada 11. februārī bijis neveiksmīgs sūtījuma piegādes mēģinājums un atbildētājam nosūtīts aicinājums par tā saņemšanu, bet 2025. gada 17. februārī sagatavots atkārtots aicinājums saņemt sūtījumu (Tiesu informācijas sistēmas dokumentu sadaļā lietvedībā pievienotie dokumenti ar kārtas Nr. 35.). Tādējādi, saskaņā ar Paziņošanas likuma 8. panta trešo daļu, prasītāja varēja prezumēt, ka par sūtījumu atbildētājam ir paziņots septītajā dienā pēc tā nodošanas pastā.

[7.5] Līdz sprieduma taisīšanai atbildētājs nav sniedzis prasītājai informāciju par ceļu satiksmes negadījuma apstākļiem un informāciju par transportlīdzekļa vadītāju. Transportlīdzekļa vadītājs pēc ceļu satiksmes negadījuma atstājis notikuma vietu un atbildētājs deva atļauju trešai personai piedalīties ceļu satiksmē ar tādu transportlīdzekli, kuram nav dota atļauja piedalīties ceļu satiksmē, jo nākamais tehniskās apskates datums ir 2020. gada 4. jūnijā (Tiesu informācijas sistēmas dokumentu sadaļā lietvedībā pievienotie dokumenti ar kārtas Nr. 44.). Ievērojot minēto, atzīstams, ka prasītājai ir regresa tiesības pret atbildētāju atbilstoši OCTA likuma 41. panta pirmās daļas 2. punkta “b”, “c” un “d” apakšpunktam.

[8] Ceļu satiksmes likuma 44. panta otrā daļa noteic, ka par transportlīdzekļa ekspluatācijas rezultātā nodarīto zaudējumu atbild transportlīdzekļa īpašnieks vai valdītājs, ja viņš nepierāda, ka zaudējums radies nepārvaramas varas dēļ, ar paša cietušā nodomu vai cietušā rupjas neuzmanības dēļ vai arī citu iemeslu dēļ, kuri saskaņā ar likumu atbrīvo no atbildības par zaudējuma atlīdzību. [..]

Saskaņā ar Civillikuma 1770. pantu ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums. Civillikuma 1775. pants noteic, ka katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina, savukārt 1779. pants noteic, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Zaudējumu atlīdzības pienākums iestājas tad, kad vienlaikus pastāv šādi priekšnoteikumi jeb atlīdzības pamati: 1) tiesību aizskārēja neattaisnojama darbība, kas attiecīgos gadījumos ietver arī novērtējumu no vainojamības viedokļa; 2) zaudējumu esība; 3) cēloniskais sakars starp zaudējumiem un neatļauto darbību (*K. Torgāns. Saistību tiesības. I daļa. Mācību grāmata. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2006, 209. lp., Senāta 2018. gada 31. maija sprieduma lietā Nr. SKC-231/2018 10.2. punkts, 2017. gada 14. decembra - Nr. SKC-297/2017 6.7. punkts un 2011. gada 23. marta - Nr. SKC-111/2011 12.1. punkts*).

Nacionālais veselības dienests 2023. gada 28. martā vērsās pie prasītājas par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu sakarā ar notikušo ceļu satiksmes negadījumu un tā rezultātā cietušās /Persona B/ veselībai nodarīto kaitējumu, pievienojot cietušās ārstēšanās pamatojošus izdevumus - Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta 2020. gada 21. jūnija izziņu par cietušā veselībai nodarīto kaitējumu organizācijas vai personas vainas dēļ par summu 144,51*euro*, /Ārstniecības iestāde B/ 2020. gada 2. un 9. jūlija rēķintalonus, ambulatorā pacienta talonu Nr. /Numurs G/ par summu 14,81*euro* un Nr. /Numurs H/ - 14,81 *euro*, /Ārstniecības iestāde C/ 2020. gada 4. augusta rēķintalonu, ambulatorā pacienta talonu Nr. /Numurs I/ - 63,67 *euro*, /Ārstniecības iestāde D/ 2020. gada 11. augusta rēķintalonu, ambulatorā pacienta talonu Nr. /Numurs J/ - 17,27*euro*, /Ārstniecības iestāde E/ 2020. gada 3. augusta rēķintalonu, ambulatorā pacienta talonu Nr. 202008200582956127 - 13,95 *euro*, /Ārstniecības iestāde E/ rēķintalonu, ambulatorā pacienta talonu Nr. /Numurs K/ par ārstēšanos laikā no 2020. gada 11. augusta līdz 17. augustam par summu 57,02*euro*, /Ārstniecības iestāde E/ stacionāra izrakstīto (mirušo) slimnieku karti Nr. /Numurs L/ par ārstēšanos laikā no 2020. gada 21. jūnija līdz 22. jūnijam par summu 938,08*euro* un Nr. /Numurs M/ - no 2020. gada 27. jūnija līdz 28. jūnijam - 938,08 *euro* (Tiesu informācijas sistēmas dokumentu sadaļā lietvedībā pievienotie dokumenti ar kārtas no Nr. 15. līdz 26.). Pamatojoties uz minēto, prasītāja Nacionālajam veselības dienestam veikusi izdevumu 2 202,02 *euro* apmērā samaksu 2023. gada 3. aprīlī (Tiesu informācijas sistēmas dokumentu sadaļā lietvedībā pievienotie dokumenti ar kārtas no Nr. 10.).

Ar lietā iesniegto /Ārstniecības iestāde E/ stacionāra izrakstīto (mirušo) slimnieku karti Nr. /Numurs M/ pierādīts, ka cietusī /Persona B/ 2020. gada 27. jūnijā iestājusies diennakts stacionārā primārās neatliekamās medicīniskās palīdzības saņemšanai un 28. jūnijā izrakstīta uz mājām. Slimnieka kartē norādīta cietušās diagnoze, veiktās operācijas un manipulācijas. Savukārt, no /Ārstniecības iestāde E/ stacionāra izrakstīto (mirušo) slimnieku kartes Nr. /Numurs L/ redzams, ka laikā no 2020. gada 21. jūnija līdz 22. jūnijam cietušajai veiktas cita veida manipulācijas. Tādējādi, atbildētāja aizdomas par to, ka Nacionālais veselības dienests būtu pieprasījis no prasītājas izdevumu atlīdzināšanu divkāršā apmērā, nav pamatotas. Turklāt, Nacionālais veselības dienests pieprasījumā par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu ir pievienojis divus aprēķinus, kas veikti saskaņā ar Ministru kabineta 2018. gada 28. augusta noteikumu Nr. 555 “Veselības aprūpes pakalpojumu organizēšanas un samaksas kārtība” 201. punktu un Nacionālā veselības dienesta bāzes tarifiem un koeficientiem, ar kuriem var iepazīties /Tīmekļvietne B/ (Tiesu informācijas sistēmas dokumentu sadaļā lietvedībā pievienotie dokumenti ar kārtas Nr. 25. un 26.).

Ievērojot minēto, lietā ir pierādīts cēloniskais sakars starp zaudējumiem ceļu satiksmes negadījuma rezultātā izmaksātajām summām un atbildētāja pieļauto neatļauto darbību - nododot transportlīdzekli, kuram nebija atļauts piedalīties ceļu satiksmē, trešajai personai par kuru atbildētājam nav identificējoša informācija vai tā netiek atklāta, kā arī, likumā noteiktajā kārtībā neziņoja prasītājai par ceļu satiksmes negadījumu, tā apstākļiem. Minētā rezultātā prasītājai radās izmaksas saistībā ar apdrošināšanas atlīdzību atbilstoši noslēgtajam apdrošināšanas līgumam. Ievērojot minēto, prasītājas prasība par zaudējumu 2 202,02 *euro* piedziņu ir pamatota un apmierināma.

[9] Atbilstoši Civilprocesa likuma 93. panta pirmajai daļai un 96. panta piektajai daļai tiesa pierādījumus neiegūst, bet pamato spriedumu uz lietas dalībnieku iesniegtajiem pierādījumiem un sniegtajiem paskaidrojumiem. Citiem vārdiem, tiesai, izskatot lietu, jānoskaidro lietas apstākļi, kas ietilpst pierādīšanas priekšmetā - prasības pamata fakti un atbildētāja iebildumu pamata fakti.

[10] Kā 1994. gada 9. decembra spriedumā lietā Nr. 18064/91 *Hiro Baloni* pret Spāniju atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta pirmā daļa uzliek tiesām pienākumu motivēt savus spriedumus. Ar to nevar saprast pienākumu sniegt detalizētu atbildi uz katru argumentu. Šā pienākuma apjoms ir atkarīgs no lietas apstākļiem un sprieduma rakstura (*/Tīmekļvietne A/*).

[11] Saskaņā ar Civillikuma 1765. pantu un Civilprocesa likuma 195. pantu prasītāja tiesīga par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos sešus procentus gadā no pamatparāda summas, ievērojot Civillikuma 1763. panta noteikumu, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

[12] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu no atbildētāja par labu prasītājai piedzenama valsts nodeva 322,73 *euro*.

Atbildētājam nosakāms desmit dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei (Civilprocesa likuma 204.[1] panta pirmā daļa).

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 5. panta pirmo daļu, 8. panta pirmo daļu, 92.-97., 189.-193. un 250.[25] pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt.

Piedzīt no /Persona A/, personas kods /Personas kods A/, par labu Swedbank P&C Insurance AS, reģistrācijas Nr. 11269248, zaudējumus 2 202,02*euro* un valsts nodevu 322,73 *euro*, kopā 2 524,75 *euro* (divi tūkstoši pieci simti divdesmit četri *euro* un 75 centi).

Noteikt Swedbank P&C Insurance AS tiesības saņemt likumiskos sešus procentus gadā no parāda summas līdz sprieduma pilnīgai izpildei (izsoles dienai) ar noteikumu, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

Samaksa veicama Swedbank P&C Insurance AS bankas norēķinu kontā LV35 HABA 0551 0243 7354 7, “Swedbank” AS.

Lai netiktu uzsākta tiesas nolēmuma piespiedu izpilde, tiesas izdevumu samaksu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas rajona tiesas kancelejā.

Noteikt tiesas sprieduma labprātīgu izpildi 10 dienu laikā no tā likumīgā spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajos gadījumos Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā 20 dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas rajona tiesā.

Tiesnese I. Jaunzeme

DOKUMENTS PARAKSTĪTS AR DROŠU ELEKTRONISKO PARAKSTU UN SATUR LAIKA ZĪMOGU